

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	2.Kf.700.499/2023/4.
A felperes:	Felperes (felperes címe.)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe, eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás)
Az alperes:	Borsod-Abaúj-Zemplén Vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe.)
Az alperes képviselője:	dr. Gál Mária Ildikó kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díj megfizetése iránt indított közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (10. és 11. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Miskolci Törvényszék 11.K.700.175/2023/9. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.000 (huszonegyezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A per alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes a peresített időszakban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság helység1 Rendőrkapitányság helység2 Rendőrőrs állományában körzeti megbízottként teljesített szolgálatot. Az alperes a rendőrőrs illetékességi területén a felperes működési körzetét (helység3 és helység4) is magába foglaló körzeti megbízotti csoport működési körzetet alakított ki. A felperes ellátott a körzeti megbízotti és a csoport működési körzetén kívül a beosztásához nem tartozó járőri és egyéb (átkísérési, rendezvénybiztosítási, megelőző távoltartást elrendelő határozat készítési és közlekedési ellenőrzési) feladatokat. A 2022. december 8. napján előterjesztett szolgálati panaszát Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Rendőrfőkapitánya szám1. számú határozatával – a kérelem megalapozatlansága miatt – elutasította.

A felperes keresete és az alperes védirata

[2] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a 2019. december 1. napjától 2022. április 30. napjáig terjedő időszakban – 29 többletfeladat-ellátással érintett hónapra – bruttó 840.652 forint megbízási díj és késedelmi kamata megfizetésére. A megbízási díj mértékét az illetményalap 75 %-ában határozta meg. Keresetének jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjait és (5) bekezdését jelölte meg.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, vitatva a követelés jogalapját és összecszerűségét.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 840.652 forint megbízási díjat és annak késedelmi kamatát. Ítéletét – a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII.9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB szabályzat) 21., 24-25., 51. és 54-55.pontjaira, valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III. 24.) ORFK utasításra (a továbbiakban: Járőr szabályzat) figyelemmel – a Hszt. 2. § 25. pontjára, 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére; a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletére; valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 33/2015. BM rendelet) 10. § (2) bekezdésére alapította. Ítéletének indokolásában – az irányadó bírói gyakorlatra utalva –

kiemelte, hogy a KMB szabályzat kógens módon határozza meg az ellátandó feladatok körét, az abban foglaltak korlátlanul nem bővíthetők. Rögzítette, hogy a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyekre eltérő jogi normák vonatkoznak. A lefolytatott okirati- és tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy a felperes rendszeresen ellátott működési és csoport működési körzetén kívül is járőr beosztásba tartozó feladatokat; rendszeresen teljesített TIK küldéseket, közlekedési ellenőrzési, átkísérési, kísérorri, rendezvénybiztosítási és megelőző távoltartással kapcsolatos intézkedési feladatokat. Rögzítette, hogy a felperes a KMB Szabályzat 25. pont a) pontja értelmében kísérorrként nem volt igénybe vehető, míg a KMB Szabályzat 25. pont g) pontja szerint a szabálysértési előkészítő és ideiglenes megelőző távoltartási feladatok a körzeti megbízottnak nem lehetnek feladatai, továbbá a KMB szabályzat 21. pont d) alpontjában foglaltakkal szemben a körzeti megbízott felperest a működési körzetéből nemcsak eseti jelleggel, hanem rendszeresen elvonták. Megállapította, hogy az ellátott feladatok a felperes szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladatoknak minősülnek, melyekért a felperes részére a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján megbízási díj jár. Kifejtette továbbá, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjai szerinti jogalapokon a felperes megbízási díjra nem jogosult. A megbízási díj havi összegét a kereseti kérelemmel egyezően a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, figyelemmel arra, hogy a peresített időszakban a felperes munkaideje nagyobb részében a saját beosztásához nem tartozó – esetenként részére tilalmazott – feladatokat látott el többletmunkaként rendszeresen, folyamatosan, adott esetben saját működési körzetén kívül is.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett azonos tartalmú fellebbezéseiben az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a csak részben helyesen megállapított tényállás elemeinek a vonatkozó jogszabályi rendelkezésekkel történő összevetése útján téves következtetésekre jutott. Ezáltal megsértette a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdéseiben, a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletében foglaltakat, valamint a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (2) bekezdését. Továbbá tévesen értelmezte a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 18., 20-22., 24-25., 31., 37., 57-58., 60-63. és 70. pontjaiban írt rendelkezéseket és a Járőr szabályzatot.

[6] Az elsőfokú bíróság ítéletének [4] bekezdésében iratellenesen állapította meg, hogy a felperes azért látott el rendszeresen járőri feladatokat, járőrszolgálatot, mivel a szolgálatteljesítési helye szerinti rendőrkapitányságon rendszeresített járőri státuszok száma alacsonyabb volt, s ezért az alperes nem tudta maradéktalanul ellátni a járőrfeladatokat. A felperes a KMB szabályzat 24. pontja alapján járőr vezetőjeként járőrrel közösen beosztható volt, és a 37. pontja szerint a közterületi szolgálat alapvetően járőrözésből áll, működési körzetéből pedig a KMB Szabályzat szerint jogszerűen elvonható volt. Önmagában abból, hogy adott esetben a működési körzetén kívül látta el feladatait, nem következik, hogy a beosztásába nem tartozó járőrfeladatokat látott el. Megalapozatlan továbbá az az ítéleti következtetés, hogy a perbeli feladatokat a körzeti megbízottnak a szolgálatteljesítési helyen rendszeresített járőrstátuszok alacsonyabb száma miatt kellett ellátnia, mert az alperesi létszámkerettel semmilyen összefüggésben nem állt a felperesi – beosztásához tartozó – feladatellátás, amely önmagában egyébként sem alapozná meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát.

[7] Hivatkozott továbbá arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a közterületi szolgálat fogalmát, mivel a közterületi tevékenységen belül a közterületi szolgálat a közrendvédelmi és a közlekedésrendészeti szolgálati ágak tevékenysége, a körzeti megbízott feladatköre pedig a közrendvédelmi szolgálati ághoz tartozik, így az elsőfokú bíróság a KMB szabályzat 50-63. pontjainak figyelmen kívül hagyásával arra a téves következtetésre jutott, miszerint a felperes által ellátott járőri feladatok többletfeladatnak minősülnek.

[8] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a KMB szabályzat 21. pont d) alpontjában foglaltakat. A felperes működési körzetén kívüli feladatellátására eseti jelleggel került sor; a szolgálati feladat eseti jellege az eset felmerülésével van összefüggésben, annak megállapítását a rendszeresség nem zárja ki; nincs jelentősége, hogy a beosztási feladatoktól elvonásra az adott napon vagy hónapban akár többször – akár rendszeresen – is sor került.

[9] Álláspontja szerint a perben nem nyert bizonyítást, hogy a felperes a KMB Szabályzat 25. pont a) alpontja által tilalmazott (átkísérési és kísérőőri beosztásba tartozó) feladatokat látott el. A felperes nem került beosztásra ilyen jellegű szolgálatba, az eseti, beosztásához tartozó feladatok ellátásához kapcsolódó átkísérések pedig nem esnek a tilalom alá.

[10] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Utalt rá, hogy az alperes anélkül vitatta a megállapított tényállást, hogy az általa helyesnek vélt tényeket, valamint az azokat alátámasztó bizonyítékokat megjelölte volna. Kiemelte, hogy a KMB szabályzat egyértelműen meghatározza, hogy a körzeti megbízott járőrfeladatokat milyen szűkítésekkel hajthat végre, és rámutatott, hogy a körzeti megbízott nem vehető igénybe (csoport) működési körzetén kívüli, valamint, ha a járőrpár másik tagja mellette nem járőr, járőrszolgálati, s általában kísérőőri feladatokra. Hangsúlyozta, hogy körzeti megbízott kísérési feladatokra nem vehető igénybe. Vitatta az eseti jellegre vonatkozó alperesi előadást. Hivatkozott az irányadó bírói gyakorlatra.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[11] A fellebbezés – az alábbiak szerint – megalapozatlan.

[12] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 108. § (1) bekezdése szerint a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között bírálta felül. Az alperes azonos tartalmú fellebbezései közül az elsőként benyújtott fellebbezést vette alapul. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatakor az ítéltábla figyelembe vette, hogy az alperes a marasztalási összeg mértékére vonatkozó bírói mérlegelést nem támadta, eljárásjogi felvetések mellett elsősorban az ítélet – jogalapra vonatkozó – anyagi jogi álláspontjának felülvizsgálatát kérte a másodfokú bíróságtól. A felülvizsgálat felülbírálati jogkörét illetően a másodfokú bíróság rögzíti, hogy az alperes fellebbezésében hivatkozott a 30/2015. BM rendelet, valamint a Hszt. 71. § (2)-(4) és (6) bekezdései megsértésére, azonban ezzel összefüggően a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait nem adta elő, ezért – a Kp. 99. §

(1) bekezdésére, 100. § (2) bekezdés b) pontjára és 104. § (1) bekezdésére figyelemmel – az ítéltábla ebben a körben nem vizsgálódhatott, mivel a fellebbezésnek e körben nem voltak olyan érvei, amelyeket a másodfokú bíróság összevethetett volna az ítéleti indokolással. Az ORFK utasítás szolgálati viszonyra vonatkozó szabály [Hszt. 2. § 30. pont], de nem jogszabály, a KMB szabályzat, Járőr szabályzat egyes rendelkezéseinek (vagy egészének) helytelen értelmezésére történő hivatkozás önmagában fellebbezésre nem adott alapot [Kp. 99. § (1) bekezdés], ezért a másodfokú bíróság az ORFK utasítások fellebbezésben felhívott részletszabályaival kapcsolatos álláspontját csak az eldöntendő jogkérdés (a kereseti igény jogalapjának fennállása) megítéléséhez szükséges mértékben ismertette. Ekként a fellebbezés keretei között eljárva a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a releváns jogszabályi rendelkezéseket megfelelően alkalmazta, ítéletének indokolásában e döntése indokait részletesen kifejtette, amellyel a másodfokú bíróság – az indokolás kiegészítésével – az alábbiak szerint értett egyet.

[13] A másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes fellebbezésében helytállóan sérelmezte az elsőfokú bíróság által rögzített azon tényállási megállapítást, miszerint az alperes a felperes szolgálatteljesítési helyén rendszeresített járőrstátuszok peresített időszakban kimutatható alacsonyabb száma miatt a felmerülő járőri munkát nem tudta ellátni. A kereseti állításra tekintettel a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti esetkörök legfeljebb annak vizsgálatát tették lehetővé, hogy a rendőrőrsön a perbeli időszakban hány járőri és járőrvezetői státusz volt rendszeresítve, illetve betöltve, s hogy ehhez képest voltak-e ilyen státuszok időszakosan nagyobb számban ideiglenesen megüresedve vagy betöltetlenül, továbbá a felperes ilyen beosztást látott-e el. Így az elsőfokú bíróságnak a Hszt. 71. § (1) bekezdés a) pontja szerinti jogalap vizsgálata és hiányának megállapítása mellett nem volt lehetősége annak megállapítására, hogy a rendőrőrsön rendszeresített alacsony járőrlétszám miatt nem lehetett valamennyi járőrfeladatot ellátni, ezért az elsőfokú ítélet [4] bekezdéséből ezen megállapítást a másodfokú bíróság mellőzi. Mivel az elsőfokú bíróság a megbízási díj jogalapjának fennállását a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján állapította meg, ezért fenti téves megállapítása az ügy érdemére nem hatott ki.

[14] Az alperes hivatkozott iratellenes megállapításra, részben vitatta a megállapított tényállást, ennek körében azt, hogy a felperes rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor fellebbezésében – mint arra a felperes alappal hivatkozott – nem jelölte meg, hogy ezzel szemben mit tart helyes ténynek, és milyen bizonyíték támasztja alá az állítását, továbbá az iratellenesség mely okiratok tartalmával összevetésben állapítható meg. Ezzel szemben a per adatai (tanúvallomást tartalmazó tárgyalási jegyzőkönyv) a felperes által rendszeresen végzett járőri és egyéb feladatellátást alátámasztották; az pedig nem az eljárási szabályszegések vizsgálatára tartozó kérdés, hogy a TIK vagy felettesei utasítására végrehajtott járőri és egyéb feladatellátás értékelhető-e a megbízási díjat megalapozó többletfeladatként. Tehát az elsőfokú bíróság a Kp. 78. § (2) bekezdése körében értékelhető jogszabálysértést nem követett el. Mivel az alperes által a tényállás tisztázottsága tekintetében eljárásjogi jogszabálysértésként előadott további állítások a bizonyítékok értékelésével összefüggésben az irányadó normák értelmezésére vonatkoztak, ezért ezen érveket a másodfokú bíróság a fellebbezésben állított anyagi jogi jogszabálysértések körében vizsgálta.

[15] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket azonban a Kúria már a fellebbezésben felvetett valamennyi jogszabálysértés-állítás esetében elvégezte.

[16] A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés].

[17] Az alperesnél a felperes körzeti megbízotti beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A következőket bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását. Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön, tehát beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be.

[18] A Kúria korábbi, jelen ügyben is irányadó határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő. A Kúria következőket – jelen perben is irányadó – gyakorlata szerint, ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört ellátja, a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végzi, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[19] A felperes által végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezés szerinti beosztásához. Az elsőfokú bíróság a felperes személyes nyilatkozatában foglaltakkal egybevágó tanúvallomás (7. és 9. sorszámú jegyzőkönyvek) alapján helyesen következtetett a többletfeladat ellátására. A KMB szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen osztható be, de az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása a KMB szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a KMB szabályzat 21-22. pontjában meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan rögzítette, hogy a felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen végezte, amelyre nem adtak jogalapot a KMB szabályzat 24., valamint 2. pontjai, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatok. A KMB szabályzat 25. pont a) és g) alpontjai kifejezetten tiltották a felperes körzeti megbízott igénybevétele kíséreeőri, ideiglenes megelőző távoltartást elrendelő határozathozatali feladatokra. A felperest a peresített időszakban havonta nagy számban, rendszeresen – tehát nem eseti jelleggel – osztották be a körzeti megbízotti és csoport működési körzeten kívül is járőri és egyéb feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott a KMB szabályzat 21. pont d) alpontja alapján arra, hogy a késedelmet nem tűrő rendőri intézkedések esetén a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít.

[20] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg azt, hogy a felperes által rendszeresen végzett járőrszolgálat és egyéb feladatok ellátása a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, amely a Hszt. 71. § (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[22] A pereszes alperes a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 4. § (1) bekezdés a) pontja és 3. § (2) és (5) bekezdései alapján köteles a fellebbezéssel érintett pertárgyértékhez (840.652 forint) igazodó, a pernyertes felperest megillető másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság a felperes által felszámított munkadíjhoz képest a perköltség összegét – a pertárgy értékének megfelelően, az IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján – mérsékelt összegben állapíthatta meg.

[23] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentes, ezért a fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontjára és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[24] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[25] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2024. január 24.

dr. Rác Krisztina s.k.	dr. Bendli Attila József s.k.	dr. Németh Andrea s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró